

MARCO INPUT-OUTPUT DE GALICIA 2021

METODOLOXÍA

1. Introducción

O Marco Input-Output de Galicia (MIOGAL) é unha meta de información recollida no Plan Galego de Estatística, en concreto na sección 3.9. *Sistema de Contas*. O obxectivo xeral é consolidar o coñecemento da economía galega, a súa evolución, as súas compoñentes e a relación con outras economías.

O Programa estatístico anual da Comunidade Autónoma concreta o obxectivo do Marco Input-Output, indicando como tal a descrición do proceso produtivo e os fluxos de bens e servizos da economía de Galicia.

A este obxectivo, de carácter moi xenérico, podemos engadirlle outros máis concretos:

- Afianzar o sistema de contas económicas de Galicia. O sistema de contas elaborado polo Instituto Galego de Estatística (IGE) é un marco contable integrado no que as táboas input-output son os piares sobre os que se asentan a contabilidade anual e as contas trimestrais da economía galega. É o marco no que se debe desenvolver calquera operación de ampliación do sistema de contas, como as contas satélite, por exemplo.
- Consolidarse como principal ferramenta para a revisión extraordinaria regular (*benchmark revisión* ou *major revision*). A recomendación de Eurostat é que nun máximo de cinco anos se realicen este tipo de revisións co obxectivo de manter a "frescura" da información de síntese macroeconómica. Estas revisións, anteriormente chamadas cambios de base, débense a cambios estatísticos (a aparición de novas fontes de información estatística ou a mellora nos procesos de estimación) ou ben a cambios metodolóxicos introducidos por Eurostat. No caso do Marco de 2021, incorpora revisións debidas a cambios estatísticos.
- Facer un balance das fontes dispoñibles no sistema estatístico. Pódese dicir que a elaboración dun marco contable supón facer unha revisión do sistema estatístico, neste caso do sistema estatístico de Galicia, detectando determinadas lagoas de información e iniciando as accións para solucionarlas.

As numerosas aplicacións e utilidades dun marco input-output poden clasificarse en dous grandes grupos. Así, podemos falar dunha utilidade descritiva, xa que non existe outro instrumento estatístico que sirva para ofrecer unha imaxe estruturada, simplificada e concreta dunha economía nun momento temporal dado. Por outra banda, poderíamos falar dunha utilidade analítica, xa que é a base da análise input-output, que permite cuantificar sistematicamente as relacións entre os diferentes sectores da economía, é dicir, analizar a estrutura produtiva dunha economía.

O Marco do 2021 continúa a tradición de elaboración de Táboas Input-Output en Galicia. Esta é a décima táboa input-output (TIO) elaborada para a economía galega, e a séptima realizada integramente no Instituto Galego de Estatística. Tras a pioneira táboa elaborada polo *Servicio de Estudios del Banco de Bilbao*¹, o IGE participou desde a edición de 1990 na elaboración dos sucesivos Marco Input-Output.

No ano 2001 publicáronse as *Contas Económicas e Táboas Input Output de Galicia, 1998*. Foi a primeira vez que se incluíu esta operación nun Plan Galego de Estatística, plan que incluía entre os seus obxectivos operativos de información a elaboración dunha Táboa Input-Output, integrada nun sistema de contas completo, e que serviu para realizar a primeira serie de contabilidade anual de Galicia.

O IGE realizou integramente, desde a fase de planificación á difusión, os marcos de 2005 e 2008, seguindo a metodoloxía do Sistema Europeo de Contas 1995 (SEC-95). O Marco Input-Output de 2011, tamén realizada integramente no IGE, seguía a metodoloxía do Sistema Europeo de Contas 2010 (SEC-2010). Con ano de referencia 2013 publicouse unha actualización deste marco, cunha desagregación inferior á habitual.

A edición de 2016 sentou as bases da revisión extraordinaria regular 2019 (RE19), e foi publicado en 2019. Dous anos despois difundíuse a actualización con ano de referencia 2018.

O Marco Input-Output de Galicia 2021 é a pedra angular da revisión extraordinaria regular 2024 (RE24) que se completa coa difusión en paralelo da Contabilidade Trimestral e da Contabilidade Anual. Coa implantación desta Revisión, Galicia cumpre coas recomendacións de Eurostat e garante a comparabilidade dos seus datos cos das economías da súa contorna.

¹ Quintás, J.R. (1985)

A "Revisión Estatística 2024" (RE24) é unha revisión extraordinaria regular das contas económicas realizada por criterios estatísticos: incorporación de novas fontes de información e mellora nos procedementos internos de estimación. Non se introducen cambios metodolóxicos (o Sistema Europeo de Contas 2010 segue vixente) nin nas clasificacións estándar (as ramas de actividades seguen a definirse consonte á Clasificación Nacional de Actividades Económicas 2009).

2. Definicións e aspectos metodolóxicos

2.1 As unidades e os conxuntos de unidades

A economía galega, obxecto de análise no MIOGAL, é o resultado da actividade de numerosas unidades que realizan actividades moi diferentes. Para seren consideradas integrantes da economía galega estas unidades han de ter un centro de interese económico no territorio económico galego. Este matiz permite delimitar con precisión ao conxunto destas unidades e introduce os conceptos de rexional e interior. O concepto interior fai referencia ás variables, fluxos e operacións que se producen nun territorio económico determinado, ou ás unidades que operan nel. O concepto rexional fai referencia ás operacións realizadas por unidades rexionais, independentemente que ditas operacións se realicen no mesmo territorio ou noutro.

Un marco input-output recolle a perspectiva interior e, polo tanto, recolle as operacións de residentes e non residentes no territorio económico galego nun período de tempo determinado, o ano natural.

O termo centro de interese económico indica que, no territorio económico, existe un lugar desde o cal a unidade realiza e ten previsto seguir realizando actividades e operacións económicas de certa amplitude, ben de forma indefinida, ou ben durante un período determinado (un ano ou máis)².

O SEC-2010 caracterízase polo emprego de dous tipos de unidades, que se corresponden con dúas formas diferentes de dividir a economía: as **unidades institucionais**, que se agrupan en sectores institucionais e que son as unidades adecuadas para describir a renda, o gasto, os fluxos financeiros e os balances, e as **unidades de actividade**

² Ver SEC-2010, 2.07

económica locais (UAE locais), que se agrupan en ramas de actividade e son as unidades idóneas para describir os procesos de produción e levar a cabo a análise input-output.

Unha unidade residente considérase unha unidade institucional cando ten autonomía de decisión no exercicio da súa actividade principal e dispón dun conxunto completo de contas. Na práctica, a maioría das unidades institucionais que producen bens e servizos realizan varias actividades simultaneamente. Poden exercer unha actividade principal, varias actividades secundarias e varias actividades auxiliares. Por este motivo, para analizar os fluxos xerados no proceso de produción e no uso dos bens e servizos, obxectivo dun marco input-output, é preciso, como norma, dividir as unidades institucionais en unidades máis pequenas que son as UAE locais.

Para entender o que é unha UAE local primeiro hai que delimitar o concepto de actividade económica. O sistema define unha actividade cando ten lugar unha combinación de recursos para obter uns bens e servizos específicos. Polo tanto estamos a falar dun proceso no cal a partir dun conxunto de insumos (bens e servizos) e mediante un proceso de produción se obteñen uns produtos (novos bens e servizos). Se unha unidade desenvolve máis dunha actividade, todas as actividades que non son actividades auxiliares poden ordenarse en función do valor engadido bruto que xeran. Feito isto, é posible distinguir entre a actividade principal, aquela que xera un maior valor engadido bruto, e as actividades secundarias. As actividades auxiliares non constitúen entidades diferenciadas, nin se separan das actividades principais ou secundarias ás que serven. Para a análise do proceso produtivo e dos fluxos de bens e servizos, non é suficiente empregar unidades institucionais, sendo necesario elixir unidades que poñan de manifesto as relacións de orde técnico-económico. Con esta motivación, é preciso dividir as unidades institucionais segundo os tipos de actividade exercidos en unidades máis homoxéneas desde o punto de vista da produción. Neste sentido, as UAE locais constitúen un método práctico de traballo. Unha UAE local é unha unidade institucional ou unha parte desta que produce bens e servizos e está situada no territorio económico. O SEC-2010 define rama de actividade como un grupo de unidades locais que desenvolven unha actividade económica idéntica ou similar. É a perspectiva económica a que facilita a información para describir os procesos de produción.

Pero na elaboración dun marco input-output aínda que habería que ir máis alá na delimitación das unidades de investigación, posto que as UAE locais non cumpren completamente os requisitos da análise input-output, e sería a unidade de produción

homoxénea (UPH) a referencia para elaborar un marco input-output. Unha unidade de produción homoxénea caracterízase por ter unha única actividade, identificada polos seus insumos, un proceso de produción e uns produtos obtidos. Na teoría, esta definición implica que unha unidade institucional que produza bens e servizos e desenvolva unha actividade principal e varias secundarias debe dividirse noutras tantas unidades de produción homoxénea. En xeral, é practicamente imposible obter información das unidades por UPH, e as UAE locais, que podemos identificar cos establecementos, son a unidade última da que obteremos información.

Deste modo, as unidades a valorar para esta análise da economía galega son as UAE locais con centro de interese económico no territorio económico da Comunidade. Dado que unha unidade institucional pode ter actividade produtiva nun ou en varios territorios económicos, neste caso considérase actividade produtiva galega aquela que desenvolvan as UAE locais (establecementos) situadas na Comunidade Autónoma Galega.

Cada UAE local clasifícase nunha rama de actividade das definidas no MIOGAL, en función da súa actividade principal. A actividade principal dunha UAE local é aquela cuxo valor engadido supera ao de calquera outra actividade realizada na mesma unidade. Esta clasificación determínase seguindo os criterios da CNAE-2009, como se fará referencia en seccións seguintes, e as ramas de actividade que conformarán o marco serán grupos de unidades coa mesma actividade principal.

2.2 Os criterios de valoración

O SEC-2010 considera en xeral os prezos de mercado como referencia de valoración. Porén, o produtor e o usuario dun ben ou servizo poden percibir o seu valor de forma diferente. Así, o SEC-2010 contén dous criterios de valoración: prezos de adquisición e prezos básicos.

O prezo de adquisición é o prezo que paga o comprador polos bens e servizos, incluídos os impostos menos as subvencións sobre produtos e os custos de transporte pagados por separado polo comprador³.

O prezo básico é o prezo que os produtores reciben dos compradores por cada unidade dun ben ou servizo producido, restando calquera imposto a pagar e engadindo calquera subvención a recibir pola produción ou venda da unidade de produción⁴.

³ Ver SEC-2010, 3.06

A relación entre ambos conceptos é a seguinte: o prezo de adquisición inclúe o prezo básico, as marxes comerciais e de transporte e os impostos netos (restadas as subvencións) sobre os produtos.

No caso dos fluxos de comercio exterior o SEC-2010 introduce as valoracións FOB (franco a bordo) e a valoración CIF (custo, seguro e flete). Segundo o Sistema as importacións e exportacións deben valorarse FOB na fronteira do país exportador, se ben nas táboas input-output as importacións reflectiranse a prezos CIF na fronteira do país importador⁵.

2.3 O Marco Input-Output no Sistema Europeo de Contas

O Marco Input-Output no SEC-2010 está formado por dous tipos de táboas:

- táboas de orixe e destino a prezos correntes
- táboas input-output simétricas derivadas das táboas de orixe e destino

As táboas utilizan os mesmos conceptos e definicións aplicadas nas estimacións realizadas nun sistema de contas, aspecto que introduce por primeira vez o SEC-95.

As táboas de orixe e destino son matrices que describen os valores das operacións de bens e servizos dunha economía desagregadas por produto e rama de actividade. As ditas táboas amosan:

- a) a estrutura dos custos de produción e da renda xerada no proceso produtivo
- b) os fluxos de bens e servizos producidos dentro da economía
- c) os fluxos de bens e servizos co resto do mundo

A táboa de orixe ofrece unha imaxe detallada da oferta de bens e servizos por produto e por tipo de oferente, distinguindo no caso da oferta interior a produción por ramas, e no caso da oferta importada os bens e servizos adquiridos a unidades non residentes.

A táboa de destino amosa os usos da oferta de bens e servizos. Estes usos poden dividirse en consumos intermedios e consumo final, ben sexa dos fogares, das administracións públicas ou das institucións sen fin de lucro ao servizo dos fogares (gasto en consumo final), para investimento (formación bruta de capital) ou ben para a súa venda ao exterior (exportacións). Ademais, e este é un aspecto que amosa a vinculación coas contas anuais,

⁴ Ver SEC-2010, 3.44

⁵ Ver SEC-2010, 3.168 e seguintes

a táboa de destino reflicte os diferentes compoñentes do valor engadido por rama de actividade na economía.

Nas táboas de orixe e destino figuran todos os fluxos das contas de bens e servizos, de produción e de explotación da economía. O Marco Input-Output amplía así o alcance das contas de produción e explotación da economía e combina a dita información coas estimacións da conta de bens e servizos. A conta de produción amosa as operacións relativas ao proceso de produción e o saldo da conta é o valor engadido bruto. A conta de explotación analiza a remuneración dos factores produtivos: traballo (remuneración de asalariados) e factor capital (excedente de explotación bruto).

O Marco Input-Output describe cal é a produción existente nunha economía, que ramas da economía son as responsables, que produtos se producen, con que bens e servizos se producen, e en que medida esa produción cobre aos factores produtivos que interveñen no proceso.

Existen dous tipos de identidades entre ambas táboas (sempre e cando oferta e demanda se valoren de forma coherente):

- identidade por rama de actividade: a produción de cada rama debe cubrir os insumos. Esta identidade resume as contas de produción e explotación para cada rama de actividade. É dicir, a produción é igual á suma dos consumos intermedios e o VEB, e este, desde a perspectiva das rendas, debe ser igual á suma de remuneración dos asalariados, impostos netos sobre a produción e excedente de explotación bruto. Isto supón en termos dos cadros 1 e 2, que o vector correspondente á cela (2,1) da táboa de orixe simplificada, debe ser igual á cela (3,1) da táboa de destino simplificada.
- identidade por produto: a oferta total por produto debe ser igual aos empregos totais por produto. Para cada produto cúmprese: a produción máis as importacións, que son a oferta total da economía, é igual á suma de consumos intermedios, exportacións, gasto en consumo final e formación bruta de capital. Esta identidade resume a conta de bens e servizos para o total da economía, e por produtos achega o equilibrio oferta-demanda, amosando como se empregan os bens e servizos dispoñibles. Isto supón en termos dos cadros seguintes, que o vector correspondente á cela (1,3) da táboa de orixe simplificada debe ser igual á cela (1,5) da táboa de destino.

Os seguintes cadros son exemplos simplificados das táboas de orixe e destino.

Cadro 1: Táboa de orixe simplificada

Oferta		Ramas de actividade	Resto do mundo	Total
		(1)	(2)	(3)
Produtos	(1)	Produción por produto e por rama de actividade	Importacións por produto	Oferta total por produto
Total	(2)	Produción total por rama de actividade	Importacións Totais	Oferta total

Cadro 2: Táboa de destino simplificada

Empregos		Ramas de actividade	Resto do mundo	Gasto en consumo final	Formación bruta de capital	Total
		(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
Produtos	(1)	Consumos intermedios por produto e rama de actividade	Exportacións	Gasto en consumo final	Formación bruta de capital	Empregos totais por produto
Compoñentes do valor engadido	(2)	Valor engadido por compoñente e por rama de actividade				
Total	(3)	Insumos totais por rama de actividade				

O produtor e o usuario dun ben ou servizo dado, perciben, normalmente, de diferente forma o seu valor. Os produtores reciben unha contraprestación pola súa produción valorada a prezo básico, mentres os compradores pagan un prezo de adquisición. A diferenza entre ambos está na presenza de intermediarios comerciais (que xeran marxes comerciais), marxes de transporte e no pagamento de impostos e na percepción de subvencións por unidade vendida (consumida).

Para respectar o máis posible esta diferenza de percepción, no sistema rexístranse todos os empregos a prezos de adquisición, mentres que a produción se rexistra a prezos

básicos. Consecuentemente, na táboa de orixe os fluxos de bens e servizos valóranse a prezos básicos e na táboa de destino a prezos de adquisición. Ambos tipos de valoración son prezos de mercado, o primeiro desde o punto de vista do produtor e o segundo desde o punto de vista do adquirente do ben ou servizo.

Posto que a oferta deberá ser igual aos empregos, e para que se cumpran as identidades básicas ás que se fixo referencia anteriormente, é preciso dispoñer das marxes comerciais e de transporte e os impostos e subvencións sobre os produtos que permiten a transición entre ambos tipos de valoración.

Isto supón a necesidade de construír matrices de valoracións cunha estrutura idéntica á da matriz de destino, que nos permitirán:

- na perspectiva da oferta, transformar a oferta a prezos básicos na oferta a prezos de adquisición
- na perspectiva da demanda, transformar a matriz de destino a prezos de adquisición nunha matriz de destino a prezos básicos

As matrices de valoración conteñen información sobre marxes comerciais, marxes de transporte, impostos e subvencións sobre os produtos.

Nunha matriz de orixe a produción comercial e de transporte distribúese entre os produtos sobre os que recae dita produción comercial (as marxes comerciais) e os servizos de transporte (marxes de transporte). Nesta matriz, esta redistribución rexístrase en forma vectorial, nun vector de suma cero, que resta as marxes comerciais e de transporte da produción interior dos servizos de comercio e transporte, e as engade nos produtos (filas) sobre as que recaen. Para completar a transformación de prezos básicos a prezos de adquisición, na matriz de orixe engádense os vectores de impostos sobre os produtos (que poden desagregarse en función do tipo de imposto do que se trate, por exemplo, IVE) e as subvencións sobre os produtos.

Para elaborar estes vectores de marxes comerciais e de transporte, de impostos e subvencións, é preciso elaborar matrices auxiliares de valoracións que reflectan como se distribúe na demanda a produción interior de marxe comercial e de transporte, ou ben que reflectan que ramas ou que parte da demanda final xeran os impostos ou perciben as subvencións. Na práctica estas matrices auxiliares que recollen a diferenza entre prezo básico e prezo de adquisición poderían desagregarse en:

- a) matriz de marxes comerciais polo xunto
- b) matriz de marxes comerciais polo miúdo
- c) matriz de marxes de transporte (que podería subdividirse por tipo de transporte)
- d) matriz de IVE
- e) matriz doutros impostos sobre os produtos
- f) matriz de subvencións sobre os produtos

En definitiva, un marco input-output en xeral, e o Marco Input Output de Galicia 2021 en particular, combina análises detalladas por ramas de actividade e produtos, desagregando a conta de produción de cada rama de actividade, ademais de achegar información sobre a conta de explotación. Isto permite obter unha visión dos custos de produción e as rendas xeradas no proceso produtivo, os bens e servizos producidos na economía e os intercambios de bens e servizos co resto do mundo.

3. As táboas de orixe e destino no MIOGAL

3.1. Selección de ramas e produtos

As táboas de orixe e destino no MIOGAL son matrices rectangulares de 72 ramas e 113 produtos. As ramas do marco baséanse na CNAE-2009, e os produtos do marco son produtos cunha equivalencia directa coa CPA-2.1, tal e como, en ambos os dous casos, recomenda o SEC-2010⁶. Ademais, como indica o regulamento europeo, a clasificación dos produtos é, cando menos, tan detallada como a de ramas de actividade.

Os criterios para a selección das ramas e produtos no MIOGAL obedecen a unha dobre vertente: por unha banda, a dispoñibilidade e calidade das fontes estatísticas de base e, por outra, a relevancia para a economía galega de determinadas ramas de actividade.

O nivel de desagregación estableceuse, con carácter xeral, nas divisións da CNAE-2009, é dicir, nos dous díxitos. Nalgúns casos agregáronse pola escasa relevancia que determinadas actividades teñen na economía galega, ou ben pola escasa información para dar máis desagregación. Pola contra, noutros casos ofrécese un nivel de desagregación superior ás divisións da clasificación pola especial relevancia de determinados sectores na

⁶ Ver SEC-2010, 9.20

nosa economía, para os cales hai a suficiente información. En particular, desagregouse a división 03 Pesca e Acuicultura, en dúas ramas de actividade e a 10 Industria da Alimentación, en cinco ramas de actividade. Tamén se tratou de separar, na medida en que a información o permitía, as ramas de mercado e de non mercado xa que, aínda que esta distinción non está recollida na CNAE-2009, son ramas cun comportamento diferente, a información dispoñible permite separalas e este criterio utilízase nas estatísticas do sistema de contas de Galicia.

A principal novidade na edición de 2021 é a desagregación das ramas de actividade incluídas na sección "Actividades artísticas, recreativas e de entretemento": Difúndese a rama "R90_92 Actividades artísticas, culturais, de xogos de azar e apostas" separada da "R93 Actividades deportivas, recreativas e de entretemento".

No que aos produtos atinxe, cómprese o requisito marcado polo SEC-2010, que di que a nomenclatura dos produtos debe ser, cando menos, tan detallada como a das ramas de actividade. Simetricamente ao caso das ramas estableceuse un criterio mínimo de dous díxitos da CPA-2.1, aumentando o detalle cando as fontes o permitiron.

A principal novidade na edición de 2021 atópase na desagregación dos produtos característicos da sección das actividades artísticas nos seguintes produtos:

- P90_91M Servizos de actividades artísticas e culturais de mercado
- P90_91NM Servizos de actividades artísticas e culturais de non mercado
- P92 Servizos de xogos de azar e apostas
- P93M Servizos de actividades deportivas, recreativas e de entretemento de mercado
- P93NM Servizos de actividades deportivas, recreativas e de entretemento de non mercado

3.2. Fontes estatísticas

3.3.1. Fontes deseñadas para o Marco Input-Output de Galicia 2021

A elaboración dun marco input-output require un traballo de análise e síntese da información económica⁷ de cada subsector da economía a un nivel de gran detalle. Precísase información detallada das estruturas de produción e consumos, das interrelacións existentes entre as distintas ramas de actividade da economía considerada, e tamén da relación da economía obxecto de estudo coa do "Resto do mundo".

Como indicabamos na introdución, o punto de partida dun marco input-output é realizar unha revisión das fontes que achega o sistema estatístico. Isto pon de manifesto as eivas na información e aqueles sectores nos que temos que incidir para obter melloras na información. Para o Marco Input-Output de 2021, desde o IGE planificouse unha actuación que implicou recollida de información: a *Enquisa do Marco Input-Output 2021*. No seu deseño seguiu o principio número 9 de Carga non excesiva para os enquisados incluída no "Código de conduta para as estatísticas europeas". Trátase de non sobrecargar as unidades informantes, isto é, non preguntar aspectos que xa están dispoñibles noutras fontes.

Todo o traballo nesta liña foi realizado integramente por persoal do IGE, desde a planificación da recollida da información ata a explotación de resultados, pasando polo deseño de cuestionarios, a creación das aplicacións web para a recollida efectiva, o traballo de campo, depuración, etc.

O obxectivo desta enquisa é afondar no coñecemento dos consumos intermedios de determinadas ramas de actividade e das vendas (exportacións) ao resto de España⁸ para integrar a información na matriz de destino. En determinadas ramas, buscouse completar a información polo lado da oferta, isto é, da matriz de orixe.

Esta enquisa estruturouse en dous bloques: industria e servizos. No caso da enquisa ao sector industrial pretendeuse cubrir as seccións B, C e E da CNAE. Con respecto á sección D, Fornecemento de enerxía eléctrica, gas, vapor e aire acondicionado, considérase que,

⁷ No seguinte enlace pode consultarse unha detallada relación das fontes utilizadas na elaboración do MIOGAL: http://www.ige.eu/estatico/pdfs/s3/metodoloxias/Fontes_Marco_IO_2016.pdf

⁸ Ata o ano de referencia 2014 a Encuesta Industrial de Empresas do INE incluía o destino das vendas na mesma comunidade autónoma, información que deixa de estar dispoñible na Estadística Estructural de Empresas: sector industrial

dada a información dispoñible e a configuración do sector, non era axeitado para os fins da enquisa incluílas dentro do deseño mostral.

No caso dos servizos a mostra dirixiuse a tres ramas de actividade: Programación, consultoría e outras actividades relacionadas coa informática; servizos de información (R62_63); Actividades artísticas e culturais (correspondente ás divisións 90 e 91 da CNAE, incluídas na rama R90_92) e Actividades deportivas, recreativas e de entretemento (R93).

A mostra de partida foi de 468 empresas no caso da industria e 137 no sector servizos.

O marco de mostraxe utilizado, tanto para o deseño da mostra como para o cálculo dos factores de elevación, está constituído a súa vez pola mostra da Estadística Estructural de Empresas de 2020 (EEE-20) elaborada polo INE. Esta enquisa constitúe a principal fonte de información do sector industrial e dos servizos de mercado utilizada tanto nas Contas económicas de Galicia como no Marco input-output.

A selección de unidades realízase mediante mostraxe estratificada, empregando como variables de estratificación a actividade do establecemento (xa que buscamos estimacións independentes por rama de actividade) e o factor de elevación que o establecemento industrial ten na EEE-20 (introducimos esta variable de estratificación co fin de mellorar a estimación do destino das vendas).

Para estimar as diferentes variables utilízanse estimadores de expansión, pero ao ser unha submostra calculada a partir da mostra doutra enquisa, debemos ter en conta os factores de elevación da mostra que tomamos como marco (neste caso a EEE-20) para elevar os resultados.

Sexa:

- i a rama de actividade
- j estrato
- h unidade

Estimamos unha determinada característica da poboación como:

$$\hat{X} = \sum_i \sum_j \sum_h X_{ijh} * F_h * f_{ij}$$

Sendo:

F_h o factor de elevación da unidade h na EEE-20

$f_{ij} = \frac{N_{ij}}{n_{ij}}$ o factor de elevación do MIOGAL-21

N_{ij} as unidades da rama de actividade i e do estrato j na EEE-20

n_{ij} as unidades da rama de actividade i e do estrato j no MIOGAL-21

A recollida de información realizouse vía web e conxuntamente coa da operación "Enquisa a empresas multilocalizadas", de modo que cada empresa recibía un único cuestionario que variaba dependendo de se a empresa era multilocalizada⁹ e da información da que dispoñiamos da empresa na EEE-20.

No caso das empresas multilocalizadas con sede social fóra de Galicia, a primeira parte do cuestionario estaba enfocada a determinar que parte da actividade da empresa se realizaba en Galicia (obxectivo principal da "Enquisa a empresas multilocalizadas") e para elo solicitábam os datos dos establecementos na nosa Comunidade autónoma, indicando ou ben a contía ou ben o peso de Galicia no total da empresa en determinadas variables da "Conta de perdas e ganancias" do Plan Xeral de Contabilidade, así como do destino xeográfico das vendas. A continuación tratábase de coñecer máis detalladamente algúns aspectos desta actividade en Galicia (Enquisa do Marco Input-Output de Galicia). Concretamente:

- Consumo de materias primas e outros aprovisionamentos: as empresas debían indicar os produtos consumidos e a súa contía. Ademais, para cada produto ou grupo de produtos consumidos, solicitábam información sobre a súa procedencia (ao ter que indicar a porcentaxe de orixe interior do produto consumido). Esta información é básica para construír as táboas de destino da produción interior.
- Consumo de mercadorías: co obxectivo de coñecer o detalle dos bens adquiridos pola empresa para revendelos sen sometelos a un proceso de transformación. Este módulo só ía dirixido ás empresas industriais.
- Traballos realizados por outras empresas: co obxectivo de desagregar esta partida contable, indicando que tipo de traballos realizaban estas empresas. Esta partida forma parte dos consumos intermedios das empresas e serve para estimar unha parte da matriz de destino.
- Venda de produtos e mercadorías: módulo dirixido as empresas clasificadas na sección E da CNAE ("Fornecemento de auga, actividades de saneamento, xestión de residuos e descontaminación"). Neste apartado solicitábam un detalle dos produtos vendidos por estas empresas, para así completar a información das producións secundarias na matriz de orixe.

⁹ Unha empresa multilocalizada é aquela que ten máis dun establecemento produtivo

- Prestación de servizos: módulo no que solicitábase que nos especificasen os servizos prestados, para así completar a información das producións secundarias.
- Traballos realizados pola empresa para o seu activo: co obxectivo de coñecer o detalle dos tipos de traballo que forman esta compoñente da produción (e da formación bruta de capital fixo da empresa).
- Ingresos accesorios e outros de xestión corrente: co obxectivo de coñecer o detalle dos outros ingresos de explotación, excluídas as subvencións de explotación.
- Investimentos en activos materiais e intanxibles e orixe xeográfica dos investimentos: módulo que só ía dirixido ás empresas industrias multilocalizadas e co que se buscaba un detalle dos investimentos realizados, así como da súa orixe.

3.3.2. Resto de fontes de información

Dentro das fontes estatísticas básicas cómpre destacar a información das unidades produtivas galegas que o Instituto Nacional de Estadística (INE) recolle nas súas operacións estatísticas, e que cede ao IGE en virtude dun acordo marco de intercambio de información. Así, a *Encuesta de Presupuestos Familiares*, a *Estadística Estructural de Empresas (sectores industrial, comercio e servicios)*, a *Encuesta industrial de productos*, *Estadística de productos en el sector comercio y servicios*, a *Encuesta trimestral de coste laboral*, por exemplo, son imprescindibles como fontes primarias de información. En ausencia destas fontes a carga sobre as unidades informantes incrementaríase notablemente.

Con respecto á Revisión estatística 2019 e ao MIOGAL-2016 mellorou a cobertura da EEE, ao incluír as actividades educativas, sanitarias e de servizos sociais. Outro aspecto a resaltar é o adianto en calendario da fonte que, cada vez máis, utiliza información administrativa. Por outra banda, estas enquisas seguen sen achegar información das vendas noutras Comunidades autónomas, variable relevante para a estimación das exportacións ao resto de España, tanto no Marco Input-Output como nas Contas económicas anuais.

Cómpre destacar a cesión por parte do INE dos microdatos correspondentes a empresas con actividade económica na Comunidade autónoma de Galicia da *“Encuesta de Consumos Intermedios e Inversión”*. Esta operación, cuxos resultados se integran nas táboas de orixe

e destino estatais, non está incluída no marco de intercambio de información, porén dispoñer destes datos implicou unha menor carga para o informante, xa que a información das unidades seleccionadas polo INE integrouse dentro da actuación "Enquisa do Marco Input-Output 2021".

Dentro das fontes de información responsabilidade do INE atópanse as estatísticas relacionadas co turismo. Desde 2015 o INE realiza a "*Estadística de movimientos turísticos en frontera*" (Frontur) e a "*Encuesta de gasto turístico*" (Egatur). Ademais, elabora a enquisa a fogares "*Encuesta de turismo de residentes*" (ETR).

A "*Estadística Minera de España*", elaborada polo *Ministerio para la Transición Ecológica y Reto Demográfico*, é a referencia para a estimación da sección "B Industrias extractivas". Dentro do sector enerxético, para a estimación das sección "D. Enerxía eléctrica, gas, vapor e aire acondicionado" utilízase información de ENAGAS, Eurostat, Comisión Nacional de los Mercados y la Competencia e a do citado *Ministerio para la Transición Ecológica y Reto Demográfico*. No que respecta á información xerada pola administración autonómica galega no sector enerxético utilízase o "*Balance enerxético de Galicia*", elaborado polo Instituto Enerxético de Galicia (INEGA) que ten por obxectivo informar sobre a orixe das fontes de enerxía que se transforman en Galicia, e a súa distribución e comercialización posterior. Malia quen non contén información económica, é un referente no que respecta a información en unidades físicas.

A publicación do INEGA atópase no grupo de información subministrada por outros centros da Xunta de Galicia. En especial, a información subministrada ao IGE pola Consellería do Medio Rural para a elaboración das "*Cuentas regionales de la agricultura*" do Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación". Tamén son relevantes as explotacións que esta consellería realiza do Movemento Comercial Pecuário (MOCOPE).

Para as estimacións do sector da pesca extractiva e acuicultura utilízanse os datos de primeira venda de produtos frescos recollidos na Plataforma tecnolóxica da pesca. Neste sector é fundamental a Enquisa sobre a poboación ocupada nos sectores da pesca e da acuicultura mariña en Galicia (OCUPESCA)¹⁰. O IGE participa activamente no seu deseño, e inclúe un módulo económico que acompaña ao xeral da enquisa e do que se obtén información de calidade para a estimación dos consumos intermedios das unidades que

¹⁰ Véxase a edición de 2021 en: https://www.pescadegalicia.gal/Publicaciones/pdfs/Ocupesca_2021.pdf

forman a división 03 "Pesca e acuicultura". Con seis edicións xa difundidas, esta fonte está consolidada dentro da produción estatística do sector.

Dentro das actividades realizadas polas administracións públicas destaca a información subministrada pola Consellería de Facenda nas Liquidacións Orzamentarias da Administración Autonómica. No subsector das corporacións locais temos información procedente do *Ministerio de Hacienda* que centraliza a información procedente dos diferentes concellos, en particular a liquidación do presuposto de cada ano.

A principal fonte de información na rama da construción é "*Encuesta de la Estructura de la Construcción*", responsabilidade do *Ministerio de Transportes y Movilidad Sostenible*. Tamén é de gran axuda nesta rama de actividade a información sintetizada na actividade estatística "*Seguimiento e análise da construción*", elaborada polo IGE.

Os datos de comercio exterior proveñen da Axencia Tributaria, e as estimacións dos intercambios co resto de España fundaméntanse nas fontes sectoriais, que informan do destino das vendas e a orixe das compras das unidades produtivas galegas. Tamén se empregan os datos de comercio exterior de Aduanas xunto coa información dos aranceis aduaneiros para estimar o vector de impostos sobre as importacións.

Ademais das estatísticas estruturais sectoriais, para as estimacións do emprego utilizáronse outras fontes de información como: a Enquisa de Poboación Activa (EPA) do INE-IGE, o "*Registro Central de Personal*" do *Ministerio de para la transformación digital y de la Función Pública*, ou a información de emprego da Seguridade Social. En particular utilízanse os ficheiros de afiliacións e de contas de cotización á Seguridade Social recibidos polo Instituto Galego de Estatística con base ao Convenio de colaboración asinado coa Tesorería General de la Seguridad Social e co Instituto Social de la Marina polo cal se establece un sistema estable e periódico de intercambio de información para o aproveitamento con fins estatísticos.

Dentro da produción propia do IGE, destacamos a utilización da "*Enquisa a entidades prestadoras de servizos sociais*" na estimación dos vectores de produción e consumos intermedios da sub-rama de servizos sociais. A "*Enquisa Estructural a Fogares*", referente das enquisas a fogares en Galicia, é fundamental para a estimación do aluguer imputado e para o contraste en determinadas categorías de gasto en consumo final dos fogares.

Ao igual que na elaboración do MIOGAL-2016, contamos con información tributaria agregada por rama de actividade. Esta información recíbese en virtude do acordo entre

administracións tributarias do Estado e das comunidades autónomas asinado no ano 2017. A información recibida son explotacións estatísticas dos modelos tributarios seguintes: Modelo 100 (IRPF), Modelo 190 (Resumo anual de retencións e ingresos a conta), Modelo 349 (IVE. Declaración recapitulativa de operacións intracomunitarias) e Modelo 200 (Imposto sobre sociedades). A principal novidade na RE24 é a nova explotación estatística do "Subministro Inmediato de Información" e do Modelo 347 "Declaración informativa. Declaración anual de operacións con terceiras persoas". Esta explotación é relevante xa que relaciona compradores con vendedores en función da súa actividade principal, nun esquema similar ao que se elabora nun Marco input-output. Porén, pese á súa relevancia, o tratamento da información presenta dificultades que resumimos nos seguintes puntos:

- As operacións clasifícanse por comunidades autónomas en función do domicilio fiscal da empresa. Polo tanto, nas explotacións estatísticas para Galicia non estarán presentes aquelas empresas con actividade na nosa comunidade pero sede social (ou fiscal) noutras Comunidades autónomas.
- Os datos inclúen non só compras (ou vendas) cuxo destino sexa o consumo intermedio, senón tamén bens de investimento. Isto dificulta o aproveitamento do modelo para a estimación dos consumos intermedios por produtos.
- Existe unha problemática adicional cos produtos cuxo vendedor ten como actividade principal o comercio, xa que non sempre podemos coñecer o produto co que se está comercializando para asignalo correctamente no esquema produción-consumo.

Pese a estas dificultades, dispor de información tributaria para fins estatísticos enriquece as contrastes dos resultados obtidos e consideramos que a combinación de fontes tributarias con outras estatísticas é básico cara ao futuro.

3.4 Criterios de estimación específicos

3.4.1 Criterios de estimación específicos introducidos na Revisión estatística 2024

Fornecemento de enerxía eléctrica, gas, vapor e aire acondicionado

O IGE participou no Grupo de Traballo "*Métodos para la estimación de la rama de actividad Suministro de energía eléctrica, gas, vapor y aire acondicionado (división 35 de la*

CNAE) en los sistemas de cuentas económicas del INE y de las Comunidades Autónomas" que acordou unha metodoloxía para a estimación da rama de actividade.

A rama de actividade divídese en seis partes e estímase por separado a produción, consumos intermedios e valor engadido bruto. Das seis subramas, catro están relacionadas coa electricidade: xeración, transporte, distribución e comercialización. As dúas restantes son o subministro de gas e o subministro de vapor e aire acondicionado.

O esquema de estimación procura a estimación de compoñentes da produción e consumos intermedios por separado. A metodoloxía adoptada na parte da enerxía eléctrica modifica substancialmente o criterio da produción que se vai consumindo desde a xeración á comercialización de electricidade. Como resultado temos na matriz de destino un fluxo moito menor de consumo intermedio do produto electricidade dentro da propia rama de actividade.

Esta nova metodoloxía tamén afecta ao fluxo de exportación de electricidade e gas. No caso da produción eléctrica realizada por unidades residentes en Galicia, esta vértese na rede eléctrica estatal xunto coa producida por unidades non residentes. Desta rede eléctrica abastécense as unidades residentes en Galicia. Ante a imposibilidade de valorar a orixe dos usos de electricidade na economía galega, o criterio seguido foi supoñer que a electricidade consumida en Galicia por consumidores finais ou polas industrias é de orixe interior. O excedente expórtase.

Algo similar ocorre co gas apto para o consumo procedente das actividades de regasificación. O dito gas vértese nunha rede de gasodutos conectados con outras rexións da península ibérica e a procedencia do gas que consomen as unidades residentes non se coñece. Sempre que o consumo sexa inferior ao gas regasificado Galicia exportará gas. No caso contrario seremos importadores.

Gasto en consumo final dos non residentes

O vector de gasto en consumo final dos non residentes estímase por bloques en función de oito categorías de aloxamento (ademais do excursionismo) e por procedencia do viaxeiro.

Traballamos internamente con oito categorías de aloxamento (ademais do excursionismo) para os que estimamos noites e gasto medio diario. O gasto medio diario utiliza a información de dúas fontes:

- *"Encuesta de Turismo de Residentes"* (ETR) para a estimación do gasto en Galicia dos residentes noutras comunidades autónomas.

- *"Encuesta de Gasto Turístico"* (EGATUR) para a estimación do gasto en Galicia de non residentes en territorio económico español.

Para estimar a desagregación por produtos utilizamos un método en dúas fases. A primeira fase aproveita toda a información dispoñible nas fontes de gasto. Tanto en ETR como en EGATUR temos unha desagregación do gasto por categorías e, en cada unha delas, explótase esta información.

Cadro 3: Categorías de gasto identificadas nas fontes

EGATUR	ETR
Paquete Turístico	Paquete turístico
Aloxamento en establecemento colectivo	Aloxamento
Aloxamento en alugueiro	Transporte
Aloxamento en vivenda privada	Lecer, cultura e deporte
Transporte internacional de ida e volta	Bares e restaurantes
Transporte de volta	Bens duradeiros
Transporte público	Resto de gastos
Actividades deportivas, culturais, lecer	
Compras (roupa, xoias, artesanía, souvenir)	
Comestibles, bebidas e outros produtos de consumo cotiá	
Comidas ou consumicións en restaurantes, bares e cafetarías	
Gasolina e peaxe	
Pagos extraordinarios	
Outros gastos	

Salvo determinadas excepcións (paquete turístico, aloxamento, bares e restaurantes) estas categorías de gasto non teñen unha equivalencia directa e única cos produtos do MIOGAL polo que é preciso utilizar fontes auxiliares para desagregar de forma máis fina esta información.

A segunda fase do método utiliza a *"Encuesta de Presupuestos Familiares"* para distribuír determinadas categorías de gasto dos fogares: actividades deportivas, culturais e lecer; compras; comestibles, bebidas e outros produtos de consumo cotiá; gasolina e peaxe; bens duradeiros; lecer, cultura e deporte; e resto de gastos. Para distribuír o gasto en transporte utilízase información das propias fontes sectoriais de turismo.

3.4.2 Criterios de estimación específicos que xa se adoptaban antes da Revisión estatística 2024

Tratamento dos "Ingresos de carácter financeiro das sociedades holding"

Entre o cambio de base contable 2010 e a revisión estatística 2019 modificáronse os modelos de perdas e ganancias que deben depositar as empresas no Rexistro mercantil. O principal cambio está na inclusión da variable "Ingresos de carácter financeiro das sociedades holding" dentro do apartado de "Importe neto de cifra de negocios". Esta variable recolle aqueles dividendos ou outros ingresos financeiros obtidos do financiamento das sociedades participadas pola sociedade que declara o ingreso, sempre que a tenza das participacións en sociedade constituía parte da actividade ordinaria da empresa.

Na estimación das variables do sistema de contas a partir das variables contables das empresas (sistema intermediario) inclúese o "Importe neto da cifra de negocios" na estimación da variable "Producción". Ata as modificacións dos modelos de perdas e ganancias non era posible identificar de forma sistemática os ingresos financeiros que certas empresas xa viñan recollendo na súa cifra de negocios por actividade ordinaria, polo que estes ingresos estaban incluídos na produción.

As estimacións realizadas na RE24 exclúen do cálculo da produción estes ingresos.

Pesca extractiva

O criterio empregado para identificar as unidades residentes no territorio económico galego que integran a rama produtiva "pesca extractiva" no MIOGAL é o criterio de porto base. É dicir, enténdese como actividade produtiva galega aquela realizada polos buques con porto base en Galicia. Isto implica considerar a unidade "buque" como unidade de actividade económica local (establecemento). Así, no caso dunha empresa pesqueira que teña como actividade principal a pesca e que dispoña de varios buques e establecementos en terra haberá que considerar como produción galega da rama pesqueira a obtida dos barcos con porto base en Galicia, mentres as actividades non auxiliares realizadas en terra serán actividades a incluír noutras ramas.

Debe realizarse outra precisión na delimitación das unidades que integran a rama de actividade pesqueira de Galicia. As actividades dos barcos-factoría que se dedican exclusivamente á elaboración e conservación de peixe non se deben incluír nesta rama senón na de transformación; porén, as actividades dos barcos-factoría que practican simultaneamente a pesca e a elaboración e conservación do peixe si deben incluírse na

rama da pesca extractiva. Por este motivo, a dita rama de actividade ten unha produción secundaria de produto conxelado.

Comercio exterior

O principal criterio na estimación do comercio exterior no MIOGAL-2021 é que en ningún caso se rexistran exportacións de produtos importados. Dito doutro modo, toda exportación galega ten orixe en produción interior.

Ademais aqueles bens que entran a través do resto de España pero teñen orixe noutros países non se rexistran como importacións do resto de España, senón como importacións doutros países. Este criterio difire, nalgúns casos, do que indica o SEC-2010 ou mesmo a balanza de pagamentos. A continuación, e co obxectivo de clarificar o tratamento do comercio exterior, explicamos catro tipos de intercambios comerciais e como recollen tanto o MIOGAL como a balanza de pagamentos estas operacións:

- Bens en tránsito: o SEC indica que nas importacións e exportacións non figuran os bens en tránsito nun país¹¹, aínda que poidan cruzar a fronteira nacional. Neste caso non hai cambio de propiedade, e a transacción non está incluída nas cifras da Axencia Tributaria, polo que non cabe ningún axuste.
- Equipos e outros bens enviados ao estranxeiro para a súa transformación, mantemento, reparación ou revisión¹². Non debe rexistrarse unha exportación polo valor do ben enviado, senón soamente unha importación do servizo. O caso máis habitual en Galicia serían as entradas de buques para ser reparados, cuxa entrada non debe rexistrarse como importación senón como exportación de servizos de reparación.
- rexistro da compravenda: a compravenda prodúcese naquelas transaccións de bens nas que a posesión física dos bens por parte do propietario non é necesaria para que o proceso teña lugar. Se unha unidade residente na economía galega adquire a un non residente un ben (importación) que inmediatamente revende sen transformar e sen que entre en Galicia a un non residente (exportación) o manual da balanza de pagamentos di que debe rexistrarse unha exportación negativa pola adquisición e unha exportación positiva pola venda. No caso do comercio co resto de España as fontes de información non permiten realizar axustes deste tipo de forma homoxénea en todos os produtos que forman o noso marco. No caso do

¹¹ SEC-2010, 3.166 a)

¹² SEC-2010, 3.166 d)

comercio co resto de países as estatísticas da Axencia Tributaria non permiten distinguir este tipo de fluxos. Por estes motivos no MIOGAL-2021 non se rexistra ningunha exportación de produto previamente importado.

- As reexportacións: os bens reexportados son bens estranxeiros (importados previamente) que son exportados sen transformacións relevantes con respecto ao estado no que foron importados inicialmente. Estes bens inclúense nas balanzas de pagamentos dun país porque son adquiridos por un residente e revendidos pasando a través do territorio. No MIOGAL-2021, dadas as estimacións da produción interior, coñecemos aquela produción que se exporta, e as exportacións á Unión Europea e ao resto do mundo do produto importado. Porén, poden existir exportacións ao resto de España do produto importado previamente desde unha aduana galega. Estes fluxos non se poden determinar dunha maneira homoxénea para todos os produtos.

Cadro 4: Esquema comercio exterior

	Bens en tránsito	Bens enviados ao estranxeiro para ser reparados ou transformados	Compravenda de bens (comercio triangular ou merchanting)	Reexportacións
¿Existe cambio de propiedade dos bens e polo tanto debe rexistrarse como comercio exterior?	NON	NON	SI	SI
¿Como se recollería nunha balanza de pagamentos?	Non se recolle	Non se recolle como exportación a saída do ben para ser reparado e só a importación do servizo de reparación.	Rexístrase unha exportación negativa pola importación e positiva pola exportación	Recóllese (e propónse facer unha distinción das exportacións "normais")
¿Rexístrase nos ficheiros de comercio exterior que proporciona a AEAT?	Non. Non é necesario	Non, desde a vixencia da Sexta edición do manual da balanza de pagamentos	Non se detectan exportacións negativas nestes ficheiros	Non se coñece se é unha reexportación ou non
¿Recóllense estes fluxos no MIOGAL-2021?	Non	Só as importacións (ou exportacións) dos servizos de reparacións, tal e como se fixo en edicións anteriores	Non	Non

Comercio exterior de servizos de comercio polo miúdo

No territorio económico galego existen UAE locais cuxa actividade principal é o comercio polo miúdo por internet. A CNAE-09 clasifica estas unidades co código 4791 "Comercio polo miúdo por correspondencia ou Internet" porén, ao contrario do resto da división 47 da CNAE, a actividade destas unidades consiste en conectar compradores e vendedores.

Se a UAE local dedicada ao comercio por internet, pon en conexión a un comprador e un vendedor non residentes consideramos que a produción destas unidades consiste na prestación dun servizo ao igual que ocorre cos intermediarios de comercio (clasificados no código 461 da CNAE). O MIOGAL non rexistra re-exportacións polo que esas vendas totais non estarán recollidas no vector de exportacións. Porén, a produción deste servizo comercial debe valorarse e terá como destino a exportación.

Se o comprador é residente consideramos que a produción destas unidades é un marxe comercial.

Axuste CIF/FOB

O Sistema introduce na matriz de orixe unha partida de axuste cif/fob para a valoración das importacións. Nas importacións inclúense os servizos de transporte e seguro prestados entre a fronteira da economía que exporta e a da economía importadora, xa que as importacións valóranse na fronteira do importador. Estes servizos de transporte e seguro poderían ser prestados por unidades residentes en Galicia, e isto implicaría unha sobrevaloración da oferta xa que ditos servizos recolleríanse tamén no apartado de importacións. Para evitar esta dobre contabilización o SEC-2010 introduce un axuste que estimaría o importe de servizos de transporte e seguros prestados por residentes asociados ás importacións de bens. Na práctica é especialmente complexo estimar estes fluxos, e na elaboración do MIOGAL consideramos que as operacións de transporte e seguros asociadas ás importacións son prestadas por unidades non residentes, deixando sen efecto este axuste cif/fob.

Transporte

O manual sobre contabilidade rexional difundido por Eurostat¹³ trata polo miúdo os métodos de estimación axeitados no caso das ramas de actividade correspondentes (entre outras) á sección H Transporte e almacenamento da CNAE-2009.

No caso do transporte aéreo e ferroviario recomenda usar un métodoseudodescendente, xa que asume a dificultade para ter datos cos que afrontar un enfoque ascendente. Estas dificultades proveñen principalmente de que, na maioría dos casos, se trata de grandes empresas multirrexionais.

No Marco Input-Output de Galicia considerouse que a información de base sobre o transporte ferroviario sí era de calidade suficiente para afrontar unha estimación ascendente.

Porén, no caso do transporte aéreo, en ausencia de información de calidade para unha estimación ascendente, optouse pola fórmula proposta no manual. Deste modo empregouse un enfoqueseudodescendente baseado na renda, calculando por separado a remuneración de asalariados e o excedente de explotación bruto. No caso da remuneración de asalariados asígnase á rexión que emprega a estes. O excedente asígnase á rexión usando indicadores relativos á actividade aérea na Comunidade Autónoma galega: movemento de pasaxeiros e de mercadorías. Para estimar os impostos e as subvencións recórrase a métodos descendentes, usando como claves de distribución os indicadores usados para estimar o excedente.

Investigación e desenvolvemento

No marco o I+D está presente nunha rama de actividade (R72 Investigación e desenvolvemento) e en un produto: P72 Investigación e desenvolvemento. Na rama inclúense aquelas UAE locais que realizan actividades de investigación e desenvolvemento separadas doutras actividades, sempre que as fontes de información permitan a dita separación. O SEC-2010¹⁴ indica que, sempre que sexa posible, debe rexistrarse unha UAE local diferenciada para estas actividades e, no caso de que isto non sexa posible, a I+D rexístrase como unha actividade secundaria da UAE local.

Un dos principais cambios metodolóxicos introducidos polo SEC 2010 foi o tratamento dos servizos de I+D. Anteriormente, no SEC-95, os servizos de I+D eran considerados na súa totalidade un gasto (consumo intermedio) das unidade produtivas.

¹³ EUROSTAT (2013)

¹⁴ Ver SEC-2010, 3.82

Isto é, os servizos de I+D considerábanse un gasto corrente que se empregaba para producir unicamente no ano corrente. Este criterio é contrario á natureza do I+D que supón beneficios (ao usarse nos procesos produtivos) durante varios anos. Así pois, a produción de I+D rexístrase en xeral como formación bruta de capital fixo con dúas excepcións:

- Cando a rama cuxa produción principal son os servizos de I+D compra á súa vez servizos de I+D, estes trataranse como consumos intermedios para a súa produción.
- Cando os servizos de I+D producidos son vendidos fóra de Galicia, que se considerarán exportacións.

A maior parte das ramas da economía galega teñen produción para uso final propio de I+D, se ben na maior parte dos casos non é posible separar esta produción nunha UAE local diferenciada e, por ese motivo, a I+D é unha produción secundaria na maior parte das ramas de actividade.

Esta produción para uso interno na mesma empresa, o SEC indica que debe valorarse a prezos básicos, que se estimarán polo prezo de mercado se se subcontratase a dita investigación. Na práctica, esta produción valorouse polos custos de produción totais asociados a esta actividade secundaria.

A principal fonte de estimación neste apartado é a *“Estadística sobre actividades de I+D”* que elabora o INE e que ten como obxectivo medir os recursos económicos e humanos destinados á investigación.

Toda I+D realizada pola administración pública está clasificada dentro da rama da “R72 Investigación e desenvolvemento”. En todo caso, o criterio adoptado polo IGE no que respecta as actividades de I+D realizada polas administracións públicas cumpre os criterios da Intervención General de la Administración del Estado (IGAE)¹⁵, en particular:

- As adquisicións de I+D das Administracións públicas cuxa actividade principal non sexa a I+D recolleranse como formación bruta de capital fixo e non como consumos intermedios. Só a rama de actividade da I+D ten consumo intermedio do produto I+D.

¹⁵ IGAE (2014): “Nota sobre los cambios metodológicos de aplicación del nuevo SEC 2010 que afectan a las Cuentas de las Administraciones públicas”. Ver en: https://www.igae.pap.hacienda.gob.es/sitios/igae/es-ES/Contabilidad/ContabilidadNacional/InformacionGeneral/Documents/Nota_metodologica_SEC_2010.pdf

- A produción de I+D das Administracións públicas que non se venda, considérase produción de uso final propio da propia unidade e ten como destino a formación bruta de capital fixo.

Emprego

Algúns dos indicadores utilizados para comparar economías ou sectores dunha mesma economía obtéñense cruzando as magnitudes económicas básicas con variables de emprego (un exemplo destes indicadores sería a produtividade aparente do traballo). Para que estes indicadores teñan significación económica, as definicións utilizadas para estimar o emprego deben ser coherentes cos conceptos económicos utilizados na estimación do resto das magnitudes.

Esta é a razón pola que o IGE utiliza as definicións recollidas no capítulo 11 do SEC-2010 para obter as variables de emprego en termos de contas económicas.

Os conceptos recollidos no SEC-2010 en relación ao emprego son:

a) Emprego (Persoas)

Definición SEC-2010: *“El empleo comprende todas las personas que realizan una actividad productiva incluida dentro de la frontera de la producción del sistema”.*

Por tanto este concepto de emprego definido no SEC difire basicamente do utilizado nas estatísticas de forza de traballo en que inclúe o emprego dos non residentes que traballan en Galicia e exclúe o emprego dos residentes en Galicia que traballan fóra.

b) Postos de traballo (PT)

Definición SEC-2010: *“Un puesto de trabajo es un contrato explícito o implícito entre una persona y una unidad institucional residente, para realizar un trabajo a cambio de una remuneración durante un período definido o indefinido de tiempo.*

El concepto de puestos de trabajo difiere del concepto de empleo, tal y como se ha definido anteriormente, en los aspectos siguientes:

- *Incluye el segundo, tercero, etc. puestos de trabajo que ocupa la misma persona.*
- *Excluye a las personas que no trabajan temporalmente, pero que tienen un vínculo formal con su puesto de trabajo, por ejemplo una garantía de reincorporación al trabajo o un acuerdo sobre la fecha de reincorporación”.*

c) Total de horas traballadas (HE)

Definición SEC-2010: *“El total de horas traballadas representa la cifra global de horas efectivamente traballadas como asalariado o traballador autónomo durante el período contable, en el ámbito de las actividades productivas que se inclúyen dentro de la frontera de la producción”.*

Segundo as normas establecidas pola Organización Internacional do Traballo (Décima Conferencia Internacional de Estatísticos do Traballo) as horas efectivamente traballadas inclúen as horas extraordinarias, os períodos dedicados ao mantemento, reparación, preparación e limpeza, o tempo en situación de espera por motivos de falta de traballo e o correspondente a períodos breves de descanso no lugar de traballo. Exclúense de ditas horas as remuneradas pero non traballadas, por vacacións, enfermidade, os días festivos, as pausas para as comidas e os tempos de viaxe entre o fogar e o traballo.

O SEC-2010 recomenda que, para a medición apropiada do cálculo da produtividade, se utilice o total das horas traballadas en lugar do cómputo de persoas. O total de horas traballadas será o agregado das horas realizadas polos asalariados e polos non asalariados dentro do territorio económico. É importante sinalar que as horas traballadas é unha variable difícil de estimar, xa que se ve afectada pola falta de resposta nas fontes básicas, descoñecemento das horas efectivamente traballadas e rexistro das horas pagadas en lugar das efectivas.

d) Equivalencia a tempo completo (PTE)

Definición SEC-2010: *“El empleo equivalente a tiempo completo se define como el total de horas traballadas dividido por la media anual de horas traballadas en puestos de traballo a tiempo completo en el territorio económico”.*

O SEC-2010 recomenda establecer, para cada grupo de postos de traballo, a proporción media e o número medio de horas de traballo en postos de menor duración que os de tempo completo. Desta forma o ratio PTE/PT non será máis que a relación entre xornadas medias e xornadas medias a tempo completo para cada grupo de postos de traballo.

Aínda que o total de horas traballadas é a mellor medición do insumo do traballo segundo o SEC-2010, tamén recolle que o emprego equivalente a tempo completo presenta algunhas vantaxes, xa que pode estimarse máis facilmente, o que facilita as

comparacións internacionais con países que tan só poden calcular o citado emprego equivalente a tempo completo. No seguinte cadro resumimos a posibilidade de obtención das variables de emprego definidas no SEC-2010 a partir das fontes estatísticas dispoñibles periodicamente:

Cadro 5: Variables do SEC-2010 calculadas a partir das fontes de emprego

	EPA ¹⁶	Afiliación s SS ¹⁷	EEE ¹⁸	Rexistro s AAPP	ECL ¹⁹
Persoas	X				
PT	X	X	X	X	X*
PTE	X		X*		X*
HE	X		X*		X*

* Só dispoñible para o persoal remunerado

No proceso de obtención das estimacións de emprego, o dato de partida é o número de postos de traballo, xa que se trata da variable da que se dispón de máis información. A partir das estimacións dos postos de traballo obtéñense as persoas e a equivalencia a tempo completo multiplicando os postos de traballo polos coeficientes (Persoas/PT e PTE/PT) previamente estimados a partir das enquisas utilizadas para o estudio das ramas de actividade. Por último, calcúlanse as horas efectivas multiplicando os postos de traballo pola xornada media efectiva de traballo estimada tamén a partir das fontes estatísticas. Este proceso faise para cada unha das ramas analizadas e tanto para o emprego asalariado como para o non asalariado.

Por asalariado enténdese toda persoa que, mediante un acordo, traballa para outra unidade institucional residente e recibe unha remuneración (rexistrada como remuneración dos asalariados). A relación entre o empregador e o asalariado existe

¹⁶ IGE/INE. Enquisa de poboación activa (EPA). Enquisa dirixida ás persoas que residen en Galicia independentemente de onde traballen.

¹⁷ Ministerio de Empleo y Seguridad Social. Afiliación de trabaxadores al Sistema de la Seguridad Social. Nalgunhas ramas a información non é completa, por exemplo, non recolle o réxime de clases pasivas ou os axudas familiares.

¹⁸ INE Estadística Estructural de empresas (EEE). Estadística que cobre as ramas industriais e a maiorías das ramas dos servizos de mercado.

¹⁹ INE. Encuesta de coste laboral (ECL). Enquisa que ofrece información dos asalariados da industria, construción e unha parte dos servizos.

cando hai un acordo, que pode ser formal ou informal, entre unha empresa e unha persoa, subscrito de forma voluntaria por ambas partes, e polo que a persoa traballa para a empresa a cambio dunha remuneración en efectivo ou en especie.

Os traballadores autónomos ou non asalariados defínense coma os propietarios ou copropietarios das empresas non constituídas en sociedade nas que traballan. Este colectivo, por tanto, estará formado polo emprego non remunerado das empresas que carecen de personalidade xurídica propia. É dicir, nos postos de traballo non asalariados, a persoa pertence a mesma unidade institucional que o empregador.

Unha vez estimado o emprego nunha rama de actividade no ano base, salvo incoherencia ou cambios na definición da estatística seleccionada, nos anos seguintes manterase a mesma fonte de información. Polo tanto, para estimar o dato do ano base obsérvanse series de varios anos co fin de comprobar a estabilidade das estimacións no tempo. Nalgúns casos fíxose necesario recorrer a procedementos de suavización utilizando medias móbiles.

4. Matriz simétrica

4.1. Aspectos xerais

A matriz simétrica forma parte do marco input-output definido polo Sistema Europeo de Contas 2010 (SEC-2010). Defínese como unha matriz produto por produto ou rama de actividade por rama de actividade na que se describen os procesos interiores de produción e as operacións de bens e servizos da economía con gran detalle. Ten unha estreita relación coas táboas de orixe e destino (TOD). De feito, unha matriz simétrica constitúe una reordenación das táboas de orixe e destino, presentando a información contida nelas nunha única táboa.

O obxectivo perseguido pola táboa simétrica é de carácter analítico. O proceso da súa construción consiste nunha transformación das táboas de orixe e destino orixinais para acadar unha estrutura compatible coa teorización de Leontief, que permita aplicarlle a análise input-output aos resultados alcanzados.

A táboa simétrica definida no SEC-2010 é a tradicional táboa input-output, na que a perspectiva é a da produción simple. É dicir, os factores de produción (consumos

intermedios e inputs primarios) recollidos nas columnas da matriz reflicten a función de produción do produto característico nesa columna, ou rama homoxénea. Estas unidades, obxecto de análise na matriz simétrica, non son observables directamente no sistema estatístico²⁰, e constrúense artificialmente para a análise económica a partir da información recollida nas táboas de orixe e destino.

A matriz simétrica elaborada no MIOGAL é unha matriz simétrica “produto por produto”, que describe as relacións tecnolóxicas entre produtos e ramas de produción homoxéneas. Polo tanto, cada columna da matriz describe os factores produtivos utilizados para a produción de cada produto, independentemente da rama de actividade que a producise. Unha simétrica “rama a rama” describiría as relacións entre ramas, e polo tanto a utilización dos distintos produtos na produción da industria. En todo caso, referirémonos ás unidades da matriz como ramas homoxéneas.

Para os efectos analíticos as táboas produto a produto son máis axeitadas, xa que describen relacións tecnolóxicas entre produtos e ramas homoxéneas, incidindo nas contías de cada produto que son usadas en cada rama homoxénea que, por definición, só producirá un produto característico. As táboas industria a industria son máis próximas á realidade, e polo tanto ás TOD iniciais.

A valoración utilizada na táboa simétrica son os prezos básicos como recomenda o regulamento citado. A dita valoración é a máis axeitada cando se usan as táboas como base para modelos de análise económica. As marxes de transporte e comerciais están explicitamente mostradas na táboa²¹ e os impostos netos sobre os produtos preséntanse nunha fila que axustará os consumos intermedios totais, pasándoos de prezos básicos a prezos de adquisición, para obter o valor engadido bruto a prezos de adquisición.

Os aspectos básicos dos fluxos de oferta e demanda dun marco input-output quedan plasmados na matriz simétrica. Todos os totais das operacións contables que recolle a nova matriz son idénticos aos das táboas de destino e orixe. Os totais por ramas homoxéneas coinciden co total dos produtos nas TOD, xa que a matriz simétrica presentada no MIOGAL é unha matriz por produto. Podemos resumir os principais cambios da seguinte maneira:

²⁰ Cada unidade institucional observable polo sistema estatístico debería dividirse en tantas unidades de produción homoxénea como tipos de produción diferente elaboren, e para cada división deberíamos coñecer os factores produtivos utilizados en cada caso, é dicir, para cada actividade produtiva da unidade institucional deberíamos contar cunha contabilidade separada.

²¹ A demanda a prezos básicos incluída na matriz simétrica implica que as marxes comerciais e de transporte están incluídos dentro dos servizos comerciais e de transporte das ramas homoxéneas respectivas.

- O vector de empregos finais (gasto en consumo, formación bruta de capital e exportacións) da matriz simétrica é o mesmo que o da táboa de destino a prezos básicos²².
- O vector de demanda intermedia total, é dicir, a suma dos consumos intermedios a prezos básicos por produtos coincide na matriz simétrica e na táboa de destino a prezos básicos²³.
- A produción por produto e as importacións por produtos que na matriz de orixe son vectores columna, transfórmanse na matriz simétrica en vectores fila.
- O total dos compoñentes do valor engadido bruto son iguais en ambas as táboas, malia que a distribución por ramas homoxéneas non é igual á publicada na táboa de destino para as ramas de actividade.

Na seguinte figura móstrase a transformación dos datos da táboa de orixe e destino ata chegar á matriz simétrica. Os vectores sombreados son aqueles que se repiten (para unha agregación de produtos) nas táboas de orixe e destino e na matriz simétrica.

MATRIZ DE ORIXE

MATRIZ DE ORIXE		RAMAS DE ACTIVIDADE (CNAE) 1.....95	Produción	Importacións	Oferta Total a Prezos Básicos	Marxes Comerciais e de Transporte	Impostos netos sobre os Productos	Oferta Total a Prezos de Adquisición
PRODUCTOS (CPA)	1	Produción interior a prezos básicos						
	.							
	.							
	.							
	95							
TOTAIS								

MATRIZ DE DESTINO

MATRIZ DE DESTINO A PREZOS BÁSICOS		RAMAS DE ACTIVIDADE (CNAE) 1.....95	Demanda Intermedia	Empregos Finais	Demanda Total a Prezos Básicos
PRODUCTOS (CPA)	1	Consumos intermedios a prezos básicos			
	.				
	.				
	.				
	95				
TOTAIS					
COMPOÑENTES DO VEB		Compoñentes do valor engadido por rama de actividade			
Remuneración de asalariados					
Outros impostos netos sobre					
Excedente de explotación		Postos de traballo (e PTE) por rama de actividade			
Postos de traballo (e PTE)					
asalariados					
non asalariados					

²² Son iguais para un nivel dado de agregación dos produtos das táboas de destino iniciais.

²³ Son iguais para un nivel dado de agregación dos produtos das táboas de destino iniciais.

MATRIZ SIMÉTRICA

MATRIZ SIMÉTRICA A PREZOS BÁSICOS		PRODUTOS (CPA) 1.....95	Demanda Intermedia	Empregos Finais	Demanda Total a Prezos Básicos
PRODUTOS (CPA)	1	Consumos intermedios a prezos básicos produto por produto			
	95				
TOTAIS		CI totais a prezos básicos			
Impostos netos s/ produtos					
CI a prezos adquisición		CI totais a prezos adq.			
COMPONENTES DO VEB		Compoñentes do valor engadido por produto			
Remuneración de asalariados					
Outros impostos netos sobre					
Excedente de explotación					
VEB		Valor engadido por produto			
Produción a prezos básicos		Produción por produto a pb			
Importacións		Importacións por produto			
Oferta total		Oferta a prezos básicos por produto			
Postos de traballo (e PTE)		Postos de traballo (e PTE) por rama homoxénea			
asalariados					
non asalariados					

4.2. Procedementos de estimación

O principal problema que presenta a derivación da matriz simétrica é a estimación dos consumos intermedios e das compoñentes do valor engadido. Na creación de ramas homoxéneas (produtoras dun único produto, para un determinado nivel de agregación dunha clasificación, e cunha única estrutura de inputs) a transferencia de producións secundarias acompáñase da correcta asignación dos consumos intermedios e os inputs primarios para desenvolver a dita produción. Para realizar correctamente esta asignación deberíamos ter constancia dos factores produtivos utilizados en cada unha das producións secundarias das ramas de actividade da economía galega. Isto non pode ser afrontado como un exercicio de carácter estatístico, pola ausencia de fontes estatísticas que o permita, e pode considerarse como unha aproximación metodolóxica, xa que para a súa estimación deberemos apoiarnos nunha serie de hipóteses relativas á tecnoloxía utilizada para asignar correctamente os factores produtivos a cada produción secundaria.

O SEC-2010 (na sección 9.56) indica que a transferencia de produtos e insumos asociados baséase en dous tipos de hipóteses relativas á tecnoloxía:

Tecnoloxía da industria ou da rama de actividade

Esta hipótese xira arredor da idea de que todos os produtos dun establecemento produtivo (UAE local) dunha rama de actividade se producen utilizando a mesma estrutura de factores produtivos. Esta hipótese asume que cada rama de actividade ten a súa propia estrutura produtiva independentemente do conxunto de produtos que produza.

Tecnoloxía do produto

Suponse que cada produto se produce cunha determinada combinación de factores produtivos, independentemente de en que rama produtiva fose producido. Esta hipótese asume que só hai unha forma de producir cada produto, isto é, cada produto ten unha estrutura tipo de custos.

Aínda que é posible construír unha matriz simétrica partindo dunha ou doutra hipótese, a aplicación en exclusiva dunha delas presenta problemas. A aplicación da tecnoloxía da industria conduciríanos a resultados con pouco significado económico (por exemplo, se unha rama de actividade industrial presta algún servizo comercial de forma secundaria, a aplicación desta hipótese na construción dunha matriz simétrica levaría a que son precisos inputs industriais para prestar servizos comerciais). A aplicación da tecnoloxía do produto pode conducirnos a resultados imposibles, pola presenza de negativos²⁴.

A conclusión, tanto no *Manual de Eurostat* como no SEC-2010, é que será preciso combinar ambas hipóteses con información complementaria. Esta información está presente xa na estimación das táboas de orixe e destino dun marco input-output, polo que, pese a que a matriz simétrica é un instrumento analítico, é conveniente que sexa elaborada simultaneamente ás matrices de orixe e destino.

O procedemento seguido no IGE para a elaboración da matriz simétrica parte da análise das producións secundarias estimadas na matriz de orixe²⁵. Esta análise danos unha idea da magnitude dos cambios a realizar para a transformación dunhas táboas de orixe e destino a unha matriz simétrica. En xeral adoptouse a hipótese da tecnoloxía do produto

²⁴ As principais causas da aparición de negativos cando se utiliza a hipótese da tecnoloxía do produto foron esbozadas nos SEC-2010 (ver sección 9.58) e desenvolvidas no *Manual de Eurostat* (ver EUROSTAT (2008): *Eurostat Manual of supply, Use and Input-Output Tables*, Luxembourg: Office for Official Publications of the European Communities, páxs. 319 e seguintes). Entre estas causas cómpre destacar a heteroxeneidade de datos e clasificacións utilizadas, que poden agochar nunha mesma rama homoxénea produtos moi diferentes.

²⁵ As ramas de actividade da economía galega teñen unha produción secundaria en 2016 que ascende ao 6% da produción total. Por rama de actividade, a porcentaxe de produción secundaria vai desde o 48,1% da rama R03A "Pesca" ata ramas con nula produción secundaria como pode ser o caso da R97 "Actividades dos fogares empregadores de persoal doméstico".

para realizar a transferencia dos factores produtivos ás ramas homoxéneas, aínda que a hipótese da tecnoloxía da industria foi a utilizada nos seguintes casos:

– Existen produtos que non podemos chamar secundarios, pois prodúcense simultaneamente cos chamados principais, e utilizan os mesmos procedementos produtivos. Neste caso a utilización da tecnoloxía da industria é a máis axeitada²⁶. Un exemplo podería ser a produción de metalurxia como refugallo da produción de automóbiles.

– Existen ramas homoxéneas que entre si poden ter unhas estruturas produtivas similares, e, polo tanto, producir algún produto característico da rama de actividade coa que comparten esa proximidade. Un exemplo teríámolo na produción secundaria de comercio polo miúdo realizado pola rama de actividade de comercio por xunto. Neste caso, a hipótese da tecnoloxía da industria ofrece bos resultados e parece unha hipótese plausible.

Existen outros casos nos que é preciso utilizar información complementaria na transferencia dos factores produtivos ás ramas homoxéneas. Así, por exemplo, na rama da pesca extractiva ten un peso importante o emprego non asalariado; porén, no caso da produción secundaria de peixe conxelado que é levado a cabo por buques conxeladores (que pescan e conxelan en alta mar) coñecemos, grazas a enquisas feitas ao sector pesqueiro, que a dita produción é realizada por unidades produtivas cun peso irrelevante do emprego non asalariado. Na transferencia de factores produtivos utilizarase esta información para non transferir emprego non asalariado á rama homoxénea *Procesamento e fabricación de peixe*.

4.3. A matriz simétrica da economía galega 2021

As dimensións da matriz simétrica da economía galega están directamente relacionadas coas matrices de orixe e destino do marco input-output. Publícase coa desagregación máxima posible, delimitada polo número de ramas de actividade das matrices de orixe e destino, é dicir unha matriz que ofrece información para 71 ramas homoxéneas/produtos. Esta desagregación supera os mínimos marcados por Eurostat no regulamento citado anteriormente.

²⁶ Son os chamados *no Manual de Eurostat* "joint products" ou "by-products" (ver sección 11.2.4).

As táboas de orixe e destino teñen unha dimensión de 72 ramas (columnas) e 113 produtos (filas), e na matriz simétrica teremos unha matriz de consumos intermedios cadrada (71x71), xunto coa información do resto de insumos e dos destinos de cada produción para 71 ramas homoxéneas/produtos. Na matriz simétrica hai unha rama menos, debido a que rama de actividade R12 "Industria do tabaco" se agrega á rama de actividade R11 "Fabricación de bebidas", dado que é unha rama sen produción na comunidade autónoma galega.

Como sucede nas táboas de orixe e destino, e en xeral en calquera operación do sistema de contas de Galicia, as ramas homoxéneas da matriz simétrica gardan correspondencia coas clasificacións estándar, en concreto coa CPA-2.²⁷, aspecto que, xunto coa utilización dunha metodoloxía común, permite a realización de comparacións con outras matrices simétricas doutras economías, para un determinado nivel de agregación das ramas homoxéneas.

A matriz simétrica está valorada a prezos básicos, seguindo as pautas marcadas por Eurostat, e publícase desagregada en función da orixe dos fluxos; en particular, publícase unha matriz simétrica de orixe interior e unha matriz simétrica de orixe importado. Para desagregar a matriz en función das orixes dos fluxos demandados utilizouse a información dispoñible no marco, en particular, a contida na desagregación da matriz de destino a prezos básicos (importada e interior) da economía galega presentada no MIOGAL.

4.4. Presentación de resultados

Debido a que esta matriz ten uns obxectivos analíticos, baseados na metodoloxía da análise input-output desenvolvida a partir dos traballos de Leontief, na publicación inclúense, ademais das tres táboas mencionadas no apartado anterior (total, da produción interior e das importacións), nove táboas que pretenden facilitar o traballo dos usuarios deste produto. En concreto, achéganse as seguintes matrices, coa descrición dos elementos que conforman as ditas matrices:

²⁷ A clasificación das ramas homoxéneas utilizada nas táboas input-output establécese a partir da Clasificación de Produtos por Actividades (CPA), cuxa adaptación española é a CPA-2.1

– Coeficientes técnicos totais: $a_{ij}^T = x_{ij}^T / P_j$, sendo x_{ij}^T o total de consumos intermedios de bens e servizos da rama i utilizados pola rama j independentemente da súa orixe (galega ou non), e P_j a produción da rama homoxénea j.

– Coeficientes técnicos interiores: $a_{ij}^R = x_{ij}^R / P_j$, sendo x_{ij}^R o total de consumos intermedios de bens e servizos de orixe galega da rama i utilizados pola rama j; e P_j a produción da rama homoxénea j.

– Coeficientes da matriz inversa de Leontief total: a matriz de multiplicadores técnicos ou inversa de Leontief total defínese:

$$L^T = (I - A^T)^{-1}$$

Sendo A^T a matriz de coeficientes técnicos totais.

– Coeficientes da matriz inversa de Leontief interior: son os elementos característicos da matriz $L^R = (I - A^R)^{-1}$ e representan o efecto que a elevación nunha unidade da demanda final para os produtos da rama j tería sobre a produción da rama i.

A suma por columnas dos elementos desta matriz indica o incremento no valor da produción total da economía galega derivado de aumentar nunha unidade o valor da demanda final da rama j.

– Coeficientes de distribución totais: os elementos característicos desta matriz defínense como $b_{ij}^T = x_{ij}^T / O_i$, sendo x_{ij}^T o consumo por parte da rama j do produto i, independentemente da orixe deste, e O_i a oferta total do produto i. Representa a proporción da oferta total desde produto que é absorbida na produción da rama j.

– Coeficientes de distribución interiores: definidos como $b_{ij}^R = x_{ij}^R / P_i$ e que nos indican a proporción da produción galega do ben i que é absorbida na produción da rama j.

– Coeficientes da matriz inversa de Ghosh total: esta matriz correspóndese coa inversa daquela obtida como diferenza entre a matriz identidade e a matriz de coeficientes de distribución totais:

$$G^T = (I - B^T)^{-1}$$

– Coeficientes da matriz inversa de Ghosh interior: esta matriz correspóndese coa inversa daquela obtida como diferenza entre a matriz identidade e a matriz de coeficientes de distribución interiores:

$$G^R = (I - B^R)^{-1}$$

A suma por filas dos elementos desta matriz indica o incremento no valor da produción total da economía galega derivado de aumentar nunha unidade o valor engadido da rama homoxénea i .

– Coeficientes de traballo directos da rama j : $l_j = PT_j/P_j$, onde PT_j son os postos de traballo totais da rama j . Este coeficiente indica os postos de traballo (asalariados e non asalariados) que se xeran en Galicia por unidade de produción da rama j .

– Coeficientes de traballo totais da rama j : $ml = l^*(I - A^R)^{-1}$, onde l é o vector formado polos coeficientes de emprego directos.

Por tanto, os coeficientes de traballo totais obtéñense multiplicando os coeficientes de traballo directos pola matriz inversa de Leontief interior e recollen a capacidade total de xerar postos de traballo na economía galega. Como existen interconexións entre as ramas da economía galega, un incremento da produción nunha delas non só provoca incrementos de emprego nesa rama, senón que na medida en que esta demanda consumos intermedios doutras ramas tamén repercute no seu emprego.

5. Referencias bibliográficas

EUROSTAT (1996): *Sistema Europeo de Cuentas. SEC 1995*. Luxemburgo. Oficina de Publicaciones Oficiales de la Comunidades Europeas.

EUROSTAT (2008): Eurostat Manual of Supply, Use and Input-Output Tables. European Commission.

EUROSTAT (2013): Manual on regional accounts methods, European Commission.

EUROSTAT (2019): *Manual on Government Deficit and Debt. Implementation of ESA 2010*. Luxemburgo, Oficina de Publicaciones Oficiales de las Comunidades Europeas.

Ver en : <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/10042108/KS-GQ-19-007-EN-N.pdf/5d6fc8f4-58e3-4354-acd3-a29a66f2e00c>

EUROSTAT (2019): Practical guidelines for revising ESA 2010 data. 2019 edition.

Ver en <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/9530664/KS-GQ-18-012-EN-N.pdf>

IGAE (2014): *Nota sobre los cambios metodológicos de aplicación del nuevo SE 2010 que afectan a las Cuentas de las Administraciones Públicas*.

Ver en: https://www.igae.pap.hacienda.gob.es/sitios/igae/es-ES/Contabilidad/ContabilidadNacional/InformacionGeneral/Documents/Nota_metodologica_SEC_2_010.pdf

IGE (1993): *Táboa Input-output e Contabilidade Rexional. Xunta de Galicia. Ano 1990*. Consellería de Economía e Facenda.

IGE (2001): Contas económicas e táboa Input-Output de Galicia 1998. Xunta de Galicia. Consellería de Economía e Facenda.

IGE (2010): A economía galega a través do Marco Input-Output de Galicia 2005. Consellería de Facenda. Santiago de Compostela.

IGE (2012): *Marco input-output de Galicia 2008. Metodoloxía* Ver en:

http://www.ige.eu/estatico/pdfs/s3/metodoloxias/met_MIOGAL_2008_gl.pdf

IGE (2015): Marco input-output de Galicia 2011. Metodoloxía.

Ver en: http://www.ige.eu/estatico/pdfs/s3/metodoloxias/met_MIOGAL_2011_gl.pdf

IGE (2021): Actualización do Marco Input-Output. Metodoloxía.

Ver en: https://www.ige.gal/estatico/pdfs/s3/metodoloxias/Met_actualizacionMIOGAL_18_gl.pdf

INE (2024): *Revisión estadística 2024 de las operaciones de Contabilidad Nacional del INE. Proyecto técnico*.

Ver en: https://www.ine.es/proyectos_mejora/registros_eee/proyecto_tecnico_CNRE.pdf

QUINTÁS, Juan R. (1985): *Tabla input-output de Galicia*. Servicio de estudios del Banco de Bilbao. A Coruña. Federación de Cajas de Ahorro de Galicia.

Reglamento UE N°549/513 del Parlamento Europeo y del Consejo de 21 de mayo de 2013 relativo al *Sistema Europeo de Cuentas Nacionales y Regionales de la Unión europea. SEC-2010* <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2013:174:0001:0727:ES:PDF>